

Poëziepakket (2-4) - 25 gedichten

André Sollie
Annie M.G. Schmidt
Birgit Mijlemans
Brenda Heijnis
Eva Gerlach
Gil vander Heyden
Hans Andreus
Koos Meinderts
Siska Goeminne
Stijn Vranken
Suzanne Weterings
Ted van Lieshout
Allard Schröder
Amber Vuylsteke (Warboek)
Benzokarim
Kira Wuck
Maaïke de Wolf
Max Temmerman
Ramsey Nasr
Robin Block
Ruth Lasters
Shari Van Goethem
Siel Verhanneman
Tonnus Oosterhoff
Zindzi Tillit Owusu

Boom

Een ruwe bast, mijn boom.
Hij houdt me vast
met al zijn armen.
Ik mag me aan hem warmen.
Mijn wang, zijn schors, mijn hand.
Wie heeft hem ooit geplant?
Een jongetje dat schaduw zocht,
een man werd van het wachten.
Zo waaien de gedachten
tot boven in mijn kruin.

Koelte in mijn tuin.

André Sollie

De Orrekiedor

In het land van de Orrekiedorren,
daar zijn ze allemaal gek.
Daar hebben ze groene snorren
en vlaggetjes in hun nek.
Daar hebben ze koperen tenen
en veren op hun hoofd.
Ze eten er kiezelstenen,
met boter en suiker gestoofd.

Als je iemand ziet flaneren
met een grote groene snor,
en een hoofd vol wuivende veren,
dan is het een Orrekiedor.

Annie M.G. Schmidt

telegraafplant

een tropisch struikje, dansend als bezeten
de kleinste blaadjes gaan tekeer
alsof ze *dringend* wat te zeggen hebben
(houdt iemand hen gegijzeld?
moeten ze nodig plassen?
houden ze een taxi aan?)

een vreugdedans is dit, voor rappe voetjes
in het ritme van de telegraaf

Birgit Mijlemans

Sdot

O dee, ik bed verkoude
Mijd deus, die zit verstoppt
Mijd keel, die heeft de kriebels
Ed de zakdoeke zijd op

Ik snotter als eed otter
Mijd bovedlip is dat
Mijd steb klinkt steeds iets rotter
zelfs een beedje zat

Ed dat terwijl ik zo graag praat
Het dadeel vad verkoude zijd
is dat diemand je verstaat

Brenda Heijnis

Soms ben je echter. Licht hoofd,
bliksemlijf, arendsogen.

Vlieg! zegt de vloer en voor je
kijken kunt ben je

gevlogen.

Eva Gerlach

KLEINE STEMMEN

Sneeuw is regen
die het koud heeft,
druppels
met een jasje aan.

Is miljoenen
witte zoenen.

Is kleine stemmen
aan de ruiten:
Kom. Kom mee
naar buiten.

Gil vander Heyden

Je bent zo
mooi
anders
dan ik,

natuurlijk
niet meer of
minder
maar

zo mooi
anders,

ik zou je
nooit

anders dan
anders willen.

Hans Andreus

Welkom

Welkom in het nieuwe jaar
was het makkelijk te vinden?
Hang je jas op, pak een stoel
let vooral niet op de rommel
er was gisteren een feest.

Welkom in het nieuwe jaar
ik heb weinig meer te bieden
dan wat van gisteren overbleef:
een stuk brood, een glas wijn
en een gedicht om in te wonen.

Koos Meinderts

stop!
sta heel even stil
heel even maar
en kom uit het geruis
in je hoofd in je leven
laat los
de tijd
en ga binnen
(als door een deur
of beter nog
onder een boog van armen)
ga binnen
in dit moment
voel de stoep
onder je voeten
hoor de merel en de vink
en het ritselen van de wind
leg een hand op je hart
voel
hoe het klopt

Siska Goeminne

Bijna geen gedicht over de stilte

Onlangs heb ik
alle woorden geteld.

Ik werd er stil van.

Het waren er exact
te weinig.

Stijn Vranken

tuinbank

de houten bank
in onze tuin
glundert breed
van poot tot poot

na een lange winter
eindelijk
weer eens iemand
op zijn schoot

Suzanne Weterings

Ons

Als ik eenzaam ben en alleen
neem je mijn armen in jouw
mouwen, sluit je je knopen
om me heen, zet ik je kraag op,
duik diep in je voering van dons,
warm je mij als geen ander
en ik verander in ons.

Ted van Lieshout

Epigram IV

De mens is een dier
dat zijn best doet
geen beest te zijn.
U lukt dat wel,
het is de ander
die steeds faalt.

Allard Schröder

GOE BEZIG

Hoe hard ge ook denkt van nie

Ge zijt verdomme goe bezig

En nie zomaar goe

Fantastisch zelfs

Kijk naar uw vroeger en uw nu

Alles wa ge bereikt hebt

Dag per dag, jaar per jaar

Opgebouwd door gij

En gij alleen

Hebt het toch maar schoon

Allemaal zelf gedaan

kijk hier in de onwerkelijkheid van dit allemaal
schenk je me in, uit glazen bedoeld voor visite
probeer ik tijdens mijn vingers te knippen

je voelt aan zo moeiteloos
hoe je van het deeg een kleed vouwt
zo me zuchten als ik binnen loop

zo duw je en trek je en leg je mijn hoofd in jouw gebed

Benzokarim

Zure melk

Als de aarde is opgebrand
hoelang duurt het dan voordat er opnieuw leven ontstaat
bossen zijn teruggegroeid

eencelligen voeten krijgen
rechtop leren staan
beschutting zoeken

misschien is er voor een lange tijd
alleen heel veel zwart
doet iemand vanaf een andere planeet
met zaklampen de sterren na

Kira Wuck

DAAR GA JE

We kunnen doen alsof onze ontmoetingen
keurig verlopen, alle gebaren toevalligheden
noemen of zaden, die komen, gaan en dat
verdragen.

Dan was ik de dans en had zij de regels.

Met een slijtende belofte en haar adem nabij ga ik
het vallen bezwerend op zoek naar een sein
dat onderweg verspringt.

Maaïke de Wolf

Wensgedicht

Eten & drinken, een dak en een bed.
Een makkelijke stoel is meegenomen,
een mooie hond of lapjeskat.

Liefst ook een lievelingskleur
en een favoriete bloem.
(We hebben het allemaal vandoen.)

Maar bovenal: liefde.
Liever zien dan gezien worden.
Meer dan wat, wens ik je dat.

Max Temmerman

SLOTKOOR

het is niet de dood die je bevriest
het is niet de dood die je benauwt
het is dat allebei en meer
de dood is houvast in de duisternis
met borden UIT achterstevoren
goed is de dood oneindig goed
vergeleken bij dit levenloze
vallen vallen van het doek dat
valt

en de zaal is leeg en de vloer is klein
en het doek kent geen begin of eind

Ramsey Nasr

één voor één werden de winters
uit onze botten getrokken
al het zwart in ons lichaam
weggebrand

mijn vingers vatten vlam
jouw blote buik raakte de mijne
en haastig trokken we alles uit

er verscheen een gloed op je gezicht
een zachtheid die ik niet eerder zag
een liefde die zou blijven

Robin Block

Fragment uit '*De doden bezochten ons*'

Trap

Doe het voor mij dan. Vermoed een blauw bord
op een witte tafel, ergens in een huis in deze stad.

Veronderstel achter elke gevel een welbepaald
voorwerp, meubel. Vermoedens zijn
oefenverlangens.

Ruth Lasters

Doorgeknipt

in het midden van mijn buik
ligt een losgescheurd stukje ontbreken
een krater van huid, uitbarstingsmond
van geboorte, mijn moeder
ligt erin opgerold

een kat is ze. 's nachts zwerft ze
langs mijn hele lijf
laat sporen achter, een visgraat
aan mijn rechteroog, een poezenpoot
op mijn bil

Shari Van Goethem

Palimpsest

Ik kan met jou al niet meer
het blanco blad baren.

We kunnen jou niet meer
roekeloos op ons af laten komen,
er is te veel tijd om te voorspellen.

Het palimpsest van ons gezin
we hebben al zo veel van jouw verhaal
geschreven, uitgegumd, met onze
vingers over de afdruk gewreven,
aangevuld, weer uitgegumd.

Jij bent de eindeloze versies
van onze toekomst.

Siel Verhanneman

Kijk beter maar niet om je heen.
Een kleine hond blaft wandelaars langs.
Bij het zwellen der voetgangers gaat
het hart uit het keeltje...
En kijk de wandelaars krimpen!
Ruik de geuren vervluchtigen!
Voor worstelijk mopsje is één en één twee:
'Groot ben ik niet maar ik kan wat.'

Tonnus Oosterhoff

weer in de wereld

de zon verlicht ramen mensen die ik niet ken maar al zo vaak heb gezien

benen halfvermoeid en een hart vol

mijn ouders zijn thuis

papa slaapt het nieuws weg

mama met een wijntje

even lijkt de wereld niet uiteen te knallen

ik ken deze straat

Zindzi Tillot Owusu